

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellante is bij beroepschrift van 31 maart 2009, ontvangen op 2 april 2009, in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, haar medegegdeeld bij brief van 24 februari 2009, houdende tussentijdse opzegging van de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd met appellante. Bij beroepschrift van 5 april 2009 heeft appellante de gronden van haar beroep ingediend. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben daarbij producties in het geding gebracht. Bij brief van 29 mei 2009 heeft appellante enkele nadere producties overgelegd. Het beroep is op 12 juni 2009 te Eindhoven ten overstaan van de commissie mondeling behandeld. Appellante was, met bericht, afwezig. Zij werd vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Namens verweerster waren aanwezig de heer, rector, en de heer, afdelingsmanager HAVO, bijgestaan door verweersters gemachtigde. Beide partijen hebben pleitnotities overgelegd.

2. De feiten

Appellante is vanaf 13 oktober 2008 in dienst van verweerster werkzaam geweest als docente wiskunde aan het Lyceum. De betrekkingsovereenkomst was aanvankelijk 0,1080, per 1 en 3 november 2008 uitgebreid tot een werktijdfactor van in totaal 0,5400.

Appellante had bij haar sollicitatie kenbaar gemaakt dat zij vanaf december 1974 zo nu en dan les had gegeven in wiskunde, statistiek, natuurkunde en informatica bij het middelbaar en hoger onderwijs, laatstelijk vanaf 28 november 2007 tot en met 17 maart 2008. Zij was niet eerder bij verweerster werkzaam geweest. Appellante is geboren op 3 juni 1943. Ten tijde van de indiensttreding had zij derhalve de pensioengerechtigde leeftijd van 65 jaar bereikt. Tijdens een gesprek op 23 januari 2009 en bij brief van gelijke datum heeft verweerster aan appellante kenbaar gemaakt dat zij het voornemen had de arbeidsovereenkomst met appellante tussentijds op te zeggen met inachtneming van een opzeggingstermijn van één maand, zulks op grond van ongeschiktheid voor de functie in de zin van artikel 8.a.5 onder b van de CAO-VO 2008-2009. Bij brieven van 12 en 13 februari 2009 heeft appellante gebruik gemaakt van de mogelijkheid haar zienswijze kenbaar te maken ten aanzien van dit voornemen.

Vervolgens heeft verweerster bij brief van 24 februari 2009 de arbeidsovereenkomst op voormelde grond tussentijds opgezegd tegen 1 april 2009.

Na een incident in de klas op 30 januari 2009, rondom het uit de les sturen van twee leerlingen die zich misdroegen, is appellante niet meer werkzaam geweest op de school.

3. De beoordeling

De commissie is van oordeel dat de door verweerster gebezigde ontslaggrond genoegzaam is komen vast te staan. Daarvoor gelden de navolgende overwegingen.

Op 4 december 2008 woonde de afdelingsmanager HAVO van verweerster voor de eerste maal een les bij van appellante. De algemene indruk van de les was, blijkens het schriftelijk verslag: "Onvoldoende-voldoende". Als voldoende werd genoemd het redelijk rustige verloop van de les, het voorbespreken van de toets en de voorbereiding door appellante, als onvoldoende werd beoordeeld de structuur van de les, de orde en het overzicht op de leerlingen, alertheid, namen van de leerlingen, de rust, snelheid/paraatheid en duidelijkheid in het behandelen en het uitleggen van de lesstof. Volgens het verslag heeft over deze les dezelfde datum een nabespreking plaatsgevonden. In die maand hebben verder diverse lesbezoeken plaatsgehadt door mevrouw Ravenhorst. Zij constateerde vergelijkbare problemen.

Appellante stelt daar tegenover dat de betrokken verslagen haar te laat (pas in januari 2009) hebben bereikt en daarin heeft zij gelijk, maar dat doet niet af aan de toen reeds door verweerster gesignaleerde en aan appellante ook kenbaar gemaakte tekortkomingen en problemen. Bovendien overweegt de commissie dat het begeleiden en corrigeren van een en ander inderdaad, zoals verweerster stelt, nauwelijks mogelijk was omdat appellante weinig of geen bereidheid toonde en nog steeds niet toont om de oorzaak van de problemen (mede) bij zich zelf te zoeken.

In diezelfde maand is bovendien, door toedoen van appellante, een geheime docentencode ter kennis gekomen van leerlingen, die daardoor de beschikking kregen over de toegang tot alle proefwerken van de sectie wiskunde op het internet van de school, waardoor alle toetsen waren besmet en vele tientallen uren werk opnieuw gedaan moest worden. Dit kon gebeuren doordat appellante, hoewel

haar was uitgelegd dat zij met een leerlingencode met beperkte toegang moest inloggen, deze leerlingencode niet heeft gebruikt maar onder het oog van haar leerlingen haar eigen docentencode, gebruikte

Begin januari 2009 ontstond het probleem rondom een proefwerk, dat op 8 januari 2009 zou hebben plaatsgevonden. Onder grote druk van leerlingen en ouders voelde verweerster zich genoodzaakt het op die datum door appellante vastgestelde proefwerk uit te stellen. Wat er ook zij van de wijze waarop over dit uitstel met de leerlingen is gecommuniceerd: zelfs na het uitstel waren de resultaten deplorabel: in één groep HAVO-4 werd gemiddeld een 3,2 gehaald met 19 onvoldoendes van 21 leerlingen. In de andere HAVO-4 groep werd gemiddeld een 3,8 gehaald, met 16 onvoldoendes van de 20 leerlingen. Dit terwijl in een parallelklas van een andere docent, waar het proefwerk niet was uitgesteld, het resultaat minder slecht was: 5,3 gemiddeld met 8 onvoldoendes van de 18. Gelet op deze gegevens acht de commissie de bezwaren van appellante tegen het vanwege verweerster gegeven uitstel getuigen van weinig realiteitsbesef. Dat, wellicht, de wijze waarop over dit uitstel is gecommuniceerd met de leerlingen niet helemaal naar behoren is geweest, maakt dit oordeel niet anders.

Overigens hebben op 13, 16 en 19 januari 2009 gesprekken plaatsgevonden tussen enerzijds appellante en anderzijds de afdelingsmanager HAVO en de rector.

Blijkens de verslagen is op 13 januari 2009 aan de orde geweest dat er vanaf november 2008 herhaalde klachten waren van leerlingen en ouders over het lesgeven door appellante. De klachten kwamen neer op het niet kunnen houden van orde en het niet goed kunnen uitleggen van de stof. Nog steeds volgens het verslag ontkende appellante deze problemen niet, maar was van mening dat zij de leerlingen harder moest gaan aanpakken.

Op 16 januari 2009 kwam aan de orde dat de schoolleiding inmiddels door het bijwonen van nog meer lessen werd bevestigd in haar opvatting over het falende klassenmanagement van appellante, waarbij de schoolleiding uitsprak dat het proces dat tussen appellante en de leerlingen had geleid tot de huidige situatie niet meer te keren was, terwijl appellante nog steeds meende dat zij de situatie kon verbeteren. Bij die gelegenheid is ook van de zijde van de schoolleiding gesproken over ontslag. In het gesprek op 19 januari 2009 bleven de standpunten van partijen onveranderd.

Bij de stukken bevindt zich een verslag van de rector, die op 15 januari 2009 drie lessen van appellante had bijgewoond. Zijn – gemotiveerde – conclusie was dat het klassenmanagement slecht was.

Vervolgens is, in een gesprek op 23 januari 2009, aan appellante medegedeeld dat men voornemens was de arbeidsovereenkomst op te zeggen.

Daarna vond het eerdergenoemde incident plaats in de klas van appellante op 30 januari 2009, waarbij twee leerlingen zich ernstig misdroegen en appellante haar pols bezeerde. Voor verweerster was dit aanleiding om tot het oordeel te komen dat het niet meer verantwoord was dat appellante les gaf. Verweerster heeft dit aan appellante te kennen gegeven en appellante heeft feitelijk in die situatie berust, zodat zij nadien niet meer werkzaam is geweest.

De commissie hecht in het kader van de beoordeling ook waarde aan de uitvoerige verklaring van de sectieleider wiskunde over het functioneren van appellante. De sectieleider bevestigt dat zij vele uren heeft geïnvesteerd in de begeleiding van appellante. Hetgeen zij verder in haar verklaring, zeer gespecificeerd, over dit functioneren vermeldt sluit geheel aan bij de ervaringen van de andere leidinggevenden, zoals hiervoor weergegeven.

Ook verweerster heeft niet altijd zorgvuldig gehandeld. Met name de keuze om appellante tijdens de eerste weken geen begeleiding te geven, teneinde voor haar rust te creëren, is in dit geval niet verstandig geweest. Bovendien zijn verslagen van gesprekken te laat aan appellante toegezonden. Maar niet kan worden gezegd dat er na de aanvangsperiode van de zijde van verweerster te weinig is gedaan om de situatie rondom appellante in goede banen te leiden.

Het voorgaande houdt in dat voor de commissie de ongeschiktheid van appellante voor haar functie voldoende is komen vast te staan. Het beroep van appellante zal daarom ongegrond worden verklaard.

De commissie is niet bevoegd een oordeel te geven over het verzoek van appellante tot schadevergoeding.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd:

Verklaart het beroep niet-ontvankelijk voorzover het betreft het verzoek tot schadevergoeding en verklaart het beroep voor het overige ongegrond..

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 12 juni 2009 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. J.M.P. Drijkoningen, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de personele organisaties, heeft de heer Van Moorsel zich van stemming onthouden.